

De Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Dierwaardige Veehouderij gaat bij lange na niet ver genoeg. De voorgestelde maatregelen schieten tekort in het realiseren van een daadwerkelijk dierwaardige veehouderij. De wetenschap toont steeds duidelijker aan dat dieren complexe innerlijke en sociale levenservaringen hebben, en dat zij in staat zijn tot pijn- en geluksbeleving. Daarom zou de intrinsieke waarde van dieren centraal staan, maar daar is nu geen enkele sprake van. Kraamkooien zijn nu nog 15 jaar lang toegestaan terwijl dit aantoonbaar schadelijk is voor varkens en biggen. Ook mogen ze nog steeds niet naar buiten om te wroeten (soorteigen gedrag). Ook zaken als weidegang, moederzorg en kuddegedrag zijn niet voldoende gewaarborgd in de AMvB, om maar een paar voorbeelden te noemen. Een fundamentele systeemverandering is blijkbaar noodzakelijk om echt verandering voor dieren te bewerkstelligen.

Tevens richt de AMvB zich enkel op een beperkt aantal diersoorten zoals varkens, kippen, koeien en kalveren. Dieren zoals vissen, garnalen en insecten worden echter volledig buiten beschouwing gelaten, terwijl zij in grote aantallen worden gehouden en gedood. Het welzijn van deze diersoorten is momenteel erbarmelijk, en zij genieten nauwelijks bescherming, terwijl ook over hun beleving steeds meer bekend wordt. En zolang de beleving nog onduidelijk is, moet het voorzorgsprincipe worden gehanteerd. Zij worden nu niet erkend in de wetgeving, en voor zover ik weet ook niet in andere wetgeving. Het is van cruciaal belang dat ook deze diersoorten bescherming krijgen en dat hun welzijn serieus wordt genomen.

Steeds meer mensen in Nederland realiseren zich dat een systeem waarin dieren (soms op wrede manier) worden aangepast niet overeenkomt met hun waarden en sympathie voor dieren. Een echt dierwaardige veehouderij is de enige manier waarop de veehouderij kan voortbestaan.

De AMvB moet fundamenteel worden herzien om een werkelijke dierwaardige veehouderij te realiseren. Hopelijk worden de volgende verbeterpunten meegenomen:

1. Alle diersoorten op te nemen, inclusief vissen, garnalen en insecten;
2. Het welzijn van dieren centraal te stellen, zonder dit onder te schikken aan economische belangen;
3. Wrede ingrepen zoals staarten couperen en snavels afbranden onmiddellijk te verbieden;
4. Wetgeving op te stellen die gebaseerd is op wetenschappelijk bewijs van dierenwelzijn, en niet enkel op economische haalbaarheid.